

79% argumenta que opta pels mòbils recondicionats pel preu inferior, i un 31%, per responsabilitat ambiental

Cada cop són més les empreses dedicades a aquests productes

L'últim en mòbils és recondicionar?

Mentre que les vendes de dispositius nous cauen un 9,2%, les adquisicions de reparats creixen més d'un 10%

Lorena Farràs Pérez

Els assistents al Mobile World Congress, el certamen mundial en què els fabricants de mòbils presenten les novetats, es trobaran el següent missatge: "Estimats experts, recondicionar sí que és innovar". Es tracta d'un provocador anunci de la firma de productes electrònics recondicionats Back Market. Provocador per l'escenari escollit, però també per la conjuntura del mercat: el 2022, la venda de mòbils nous va experimentar la caiguda més gran de la seva història, perquè va descendir un 9,2%. La venda de recondicionats, en canvi, va augmentar més d'un 10% al món, segons una anàlisi feta per la consultora IDC.

El mercat nacional no és aliè a aquesta tendència. "Un 22% dels mòbils que es venen en línia a Espanya ja són recondicionats, quan fa dos anys el percentatge era un 10%", afirma Nathanaël Berbessou, director general de Back Market a Espanya. Berbessou atribueix l'increment de les vendes a la confiança més gran del consumidor cap a aquesta mena de productes, però també al preu, que pot ser entre un 40% i un 70% inferior. "Els recondicionats són productes antiinflació perquè van ser fabricats abans que pugessin els preus de les matèries primeres", assenyalava el màxim responsable de Back Market al país.

Un 79% de les persones que compren un mòbil recondicionat

el compren per l'estalvi econòmic, segons un baròmetre sobre la tecnologia recondicionada a Espanya de CertiDeal. Iñigo Giner, director general al país d'aquesta plataforma especialitzada en iPhones recondicionats, subratlla un altre resultat interessant del baròmetre: "Un 34% de les vendes són mòbils comprats per als fills". D'altra banda, Ana Isabel Jiménez Zarco, professora d'Estudis d'Economia i Empresa de la Universitat Oberta de Catalunya, destaca que "els iPhones i els mòbils d'alta gamma són els que més èxit tenen, perquè permeten que moltes persones adquireixin dispositius que, si fossin nous, no es podrien permetre".

La preocupació pel medi am-

DADA

154 quilograms de matèries primeres és el que cal extreure per fabricar un mòbil de

200 g

bient és el segon argument de més pes a l'hora de comprar un recondicionat. Segons el baròmetre de CertiDeal, un 31% dels compradors que adquireixen un d'aquests dispositius ho fan per protegir el medi ambient o per sostenibilitat. En aquest sentit, Carolina Consolación, professora del departament d'Organització d'Empreses de la Universitat Politècnica de Catalunya-BarcelonaTech (UPC), afirma que "el consumidor ha anat evolucionant i valora cada vegada més la responsabilitat social corporativa i la regla de les tres erres: reduir, reutilitzar i reciclar".

La regla de les tres erres té especial interès en dispositius electrònics com els mòbils. "El millor que podem fer és allargar-ne la vida útil, perquè la fabricació requereix grans quantitats d'energia i perquè calen fins a 75 elements diferents, molts dels quals són materials escassos i procedents, majoritàriament, de la Xina o països africans controlats pel gegant asiàtic", adverteix Eva Vidal, professora del departament d'Enginyeria Electrònica de la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC). Vidal assenyalava que entre un 80% i un 90% del consum d'energia d'un mòbil al llarg de la seva vida útil procedeix únicament de la fase de fabricació. D'altra banda, Jaqueline Pistoulet, directora general a Espanya de Smaart, afegeix que "per obtenir els materials necessaris per fabricar un mòbil de 200 grams és necessari extreure 154 quilograms de matèries primeres i fer servir 56 metres cúbics d'aigua". No menys important és el problema dels residus electrònics, "la categoria de residus que més creix a tot el món", denuncia Nathanaël Berbessou. ●

No tot s'hi val
Jordi Gual

Professor de l'IESE

Nivell de vida i expectatives

Els últims quinze anys han estat decebedors per a molta gent. La gran crisi financera va provocar una recessió llarga i profunda que es va agreujar pels problemes de deute de diversos països de la zona euro. Després va arribar la crisi sanitària de la covid. Han estat anys de dificultats, i un comentari recurrent és que les noves generacions s'enfronten a l'amarga perspectiva de tenir un nivell de vida inferior al dels seus pares. És veritat això? Vegem-ne les dades.

Una persona nascuda el 1980 que s'hagués incorporat al mercat laboral als 20 anys hauria experimentat, fins avui, un creixement de la renda per càpita d'un 0,9% anual. Si es mantingués aquest ritme, el 2040, a prop de la jubilació, assoliria un nivell de vida 1,4 vegades superior al que tenia quan va iniciar la vida laboral. Per tant, l'expectativa és que, de mitjana, la generació que actualment està en la seva plenitud viurà més bé que els seus pares.

El que passa és que aquesta millora en el benestar, malgrat que és considerable, és clarament inferior a la que van tenir els seus pares. I no parlem dels seus avis! La generació dels seus pares, que neix als anys cinquanta, registra una taxa anual de creixement de la renda per càpita d'un 2,3%, cosa que al llarg de quaranta anys d'activitat laboral li permet multiplicar el nivell de vida per 2,5 vegades. I les xifres per als seus avis encara criden més l'atenció. Els nascuts als anys trenta van registrar un creixement del nivell de vida d'un 4,4% anual entre el 1950 i el 1990, cosa que va suposar multiplicar per 5,5 vegades el seu benestar. Els fills no viuran

Evolució
Els fills no viuran pitjor que els pares, però no tindran el formidable ritme de millora de les generacions anteriors

pitjor que els seus pares, ni que els seus avis, de cap manera. Però, sens dubte, no gaudiran al llarg de la vida d'aquesta formidable millora en el benestar material que van viure els seus progenitors. Aquestes xifres són mitjanes, i, per tant, poden amagar realitats molt diverses. Quan els creixements de la renda per càpita són reduïts, és més probable que algunes persones pateixin pèrdues de benestar respecte a la generació prèvia, en especial si augmenta la desigualtat de la renda al llarg dels anys. Però cal no oblidar que el punt de partida de les noves generacions és molt més alt que el de les generacions prèvies. Això explica, en part, que el potencial a l'alça sigui menor. Tot i això, la condició humana és la que és, i, malgrat que el punt de partida sigui elevat, costa que es reconegui com a tal per qui no ha experimentat com es vivia fa una o dues generacions.

Per sort, en la nostra societat, a més d'aquestes inquietuds generacionals, també es discerneix una preocupació molt elevada per causes com la preservació del medi natural. Aquesta és, precisament, una conseqüència lògica que les noves generacions parteixen d'un nivell de renda molt més alt que el dels seus pares o avis. Per això les seves prioritats vitals i les seves apostes polítiques són diferents, i fins i tot arriben a tenir una concepció diferent del que són el progrés i el benestar. |